

ning? Jeg har prøvet at tage et Par Eksempler hentede fra Ejendomme i Kjøng Kommune; det er en af de Kommuner, vi har faaet Oplysninger om. Tager vi 2 Ejendomme med hver 20 000 Kr.s Jordværdi og en Bygningsværdi af henholdsvis 10 000 Kr. og 20 000 Kr., vil man se, at Ejendommen med 20 000 Kr.s Bygningsværdi, altsaa med de større Bygninger, vil efter det Forslag, jeg gjorde mig til Talsmand for, faa et Fradrag af 4 000 Kr., og med ens Promille for Skat paa Jord og Bygninger vil en saadan Ejendom komme til at betale 317 Kr. 52 Ø., men efter det foreliggende Lovforslag vil denne Ejendom, naar jeg regner med et Fradrag paa 4 000 Kr. — idet det er Middeltallet mellem 3 000 og 5 000 Kr., som der er Tale om i Lovforslaget — og med $\frac{3}{4}$ pro mille, alligevel komme til at betale 318 Kr. 08 Ø. Der fremkommer altsaa ikke en stor Forøgelse, men dog en Forøgelse sammenlignet med Resultatet efter det Forslag, jeg har opstillet, efter hvilket Promillen skulde være den samme. Jeg gentager derfor, at den megen Tale om, at man skulde lempe Skatten for dem ude i Landbruget, der har foretaget de store Forbedringer af deres Ejendom, vil i de allerfleste Tilfælde eller i hvert Fald i mange Tilfælde slet ikke holde Stik, idet man som Følge af Mindrebeskatningen paa Bygningerne, fremkommet dels ved, at det faste Fradrag forhøjes, dels ved Overgangen til $\frac{3}{4}$ pro mille, faar en Beskatning paa Jorden med en højere Promille, og denne Forøgelse af Beskatningen paa Jorden vil i de fleste Tilfælde mere end opveje Lettelsen i Bygningsskatten. Saadan vil det gaa i de fleste Tilfælde. Derfor vil den Tale, her er ført, om, at man ved en saadan Overgang skulde hjælpe dem, der har forbedret deres Bygninger, i mange Tilfælde blive Bluff. Det er en smuk Talemaade, men heller ikke andet.

Betrægter jeg det foreliggende Lovforslag, maa jeg indrømme, at Forskydningerne i de almindelige Landkommuner ikke vil blive overvældende store, naar vi tager de forskellige Ejendomsgrupper for sig, men gennemgaaende vil det betyde nogen Skatteforøgelse for Gaardene til Fordel for Ikke-Landejendomme og for de mindste Jordbrug. Det vil vistnok blive Resultatet af det foreliggende Lovforslag taget over en Bank. Jeg indrømmer, at Forholdene i de forskellige Kommuner er vidt forskellige, saa at der kan paapeges Resultater, der peger i modsat Retning, men det, jeg her har nævnt, vil blive det almindelige; og selv om Forskydningerne indenfor de forskellige Ejendomsgrupper ikke bliver

overvældende store, vil der mellem de forskellige Ejendomme indbyrdes blive ret væsentlige Forskydninger. Nu ved jeg nok, at der er nævnt en enkelt Landkommune her i Eftermiddags, om hvilken man mener, at Forskydningerne i den ikke vil blive store, men det er jo en lille og forholdsvis ren Landkommune, som ikke kan tages som Udtryk for, hvorledes Forholdene vil blive gennemgaaende rundt omkring i vore Kommuner.

Det, som for mig er afgørende, er, at man antager Princippet: forholdsvis mere Skat paa Jord end paa Bygninger. Det er for mig saa afgørende, at jeg alene af den Grund ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag, selv om det i Øjeblikket kun fører til en mindre Omlægning af Skatterne. Jeg ved, at selv om mit Parti ikke tilstræber en Videreførelse af det Princip, vil der alligevel fra andre Sider blive gjort store Anstrængelser for at komme videre frem ad den Vej, her er betraadt, og det er min Opfattelse, at naar Vejen først er betraadt, vil det blive lettere at komme videre ad den. Vi har allerede hørt, hvilke Ønsker den ærede radikale Ordfører (Henningens) nærer i saa Henseende. Han har gentagne Gange under dette Lovforslags Behandling gjort sig til Talsmand for den rene Grundskyld, og hvis vi kommer ud i det, er vi jo ude i en Beskatningsform, der gaar lige stik imod det, vi her tilsigter.

Jeg havde derfor ønsket Bevarelsen af en ensartet Promillebeskatning for saavel Jord som Bygninger, men jeg har desværre ikke kunnet opnaa den fornødne Tilslutning i Udvalget og stillede derfor ikke Forslag om det. Men er den ensartede Promille berettiget i Landkommunerne, er den det i endnu højere Grad i Byerne. Jeg ved godt, at der i Byerne kan paapeges Eksempler paa, at der hist og her henligger Byggegrunde i Spekulationsøjemed, og jeg har heller ikke noget imod, at saadanne Spekulationsgrunde fik forøget Skat, men det er dog en Undtagelse, og jeg tror, man gør uklogt, hvis man vil lovgive paa Grundlag af en saadan Undtagelse. Jeg tror, at de fleste af de Arealer, som man kan vente vil blive bebygget i den kommende Tid, er Arealer, der i Øjeblikket overvejende benyttes til Kolonihaver, og jeg tror ikke, at vi her i Rigsdagen har noget Ønske om eller nogen Interesse i at gaa til at fordyre disse. Men det vigtigste i Byerne er i endnu højere Grad end paa Landet Ejendomsværdierne, Jord og Bygninger tilsammen. Det bestemmer Afkastningsevnen, Forrentningsevnen. Derfor mener jeg, det er urigtigt at